

mélységben még nem értük el. A visszabontott faltetők közvetlenül a felbontott betonpadló alatt jelentkeztek. Közülük az É-D-i irányú fed rá a visszabontott középkori falrészletre. A pince alapjait a bolygatatlan altalajba ásták, falát úgy építették meg, hogy igazi falsíkot csak a belső oldalán alakítottak ki. Betöltését egy nagyobb méretű, épületomladékos betöltésű beásással megbolygatták. A 7. helyiségben előkerült a K-Ny-i irányú fal folytatása, amelyet későbbi építkezések során újra felhasználtak, hozzá kisebb kb. 40 cm vastag, szintén vegyesen rakott falakat építettek, amelynek falstruktúrája különbözött az előbbtől. Ily módon egy kisebb pincehelyiséget alakítottak ki, melynek padlószintjét később megemelték. Az eredeti szint feltöltésében egy faragott nyíláskeret egyszerű élszedéssel profilált elemeit is megtaláltuk egymás mellé dőlve. Ebben a helyiségben a visszabontott faltetők a jelenlegi járósínt alatt kb. 30 cm-rel jelentkeztek. A 8. helyiség kutató-árkában csak egy kisebb újkori falrészlet került elő a járósínt alatt 25 cm-rel. A 9. helyiségben egy vegyes falazatú falcsonkot és egy téglakna alját találtuk. A 18. helyiség kutatóárkában csak a bolygatatlan altalaj volt. A nagyméretű vegyes falak feltehetően a 18. században épült „Harmincadvám” épületének részletei, a későbbi toldások és építkezések a 19. századi „Magyar Királyhoz” fogadó elemei lehetnek. A középkori pince Pest városának a késő középkori városfalon kívül került negyedéhez tartozott.

KOVÁCS ESZTER

66. Budapest, V. Ferenciek tere 9.

Kú, Ű

2006. augusztus 21. és október 5. között szondázó feltárást végeztünk a pesti Ferences templom kriptájában.

A 18. sz. első felében épült barokk templom szentélye alatti kriptában kutatóárkokat húztunk, alapfeltárást és falkutatást végeztünk. Kibontottuk a templom hajója és a szentélye találkozásánál épített legkorábbi lejáratot, majd annak elfalazása után az udvarról létrehozott – jelenleg a Szent Gellért Könyvesboltból – levezető második bejáratot.

A kutatás során tanulmányoztuk az alépítmény 18. és 19. századi falazási technikáját és építési módját, továbbá a barokk térforma alaprajzi változásait. Megfigyelhettük – az okleveles adatok szerint a 13. században alapított ferences templom helyén álló 18. századi épületben – az 1790 és 1892 között folyó falfülkés kopsorsós temetkezési módot, díszes márványtábláival és sírköveivel.

A régészeti feltárás során semmiféle középkori objektum, falmaradvány vagy leletanyag nem került elő. Egyedül a kriptába vezető pincehelyiségek oldalfalaiban figyelhettük meg a korábbi – akár középkori – építkezés nyomait, melynek tisztázása egy későbbi kutatás tárgya lehet.

ZÁDOR JUDIT

67. Budapest, V. Kossuth L. utca 7–9. –

Reáltanoda utca 8–10.

Kö

2006 szeptemberében régészeti megfigyelést, majd leletmentést végeztünk a fenti telkeken, az egykori Úttörő Áruház helyén.

A területen végzett kivitelezési munka – mélygarázs építése – közben középkori objektumok (kemencék, gödrök) nyomait figyeltük meg. Az építkezést leállítva a kerek és rombusz alakú tárológödrökben nagyszámú 13–14. századi kerámiatöredéket, fémmaradványokat, valamint állatcsontot tártunk fel. Több kemence nyomát is megfigyelhettük. Véleményünk szerint a területen Pest egyik tatárjárás utáni gazdasági központjának maradványai kerültek elő.

ZÁDOR JUDIT

68. Budapest, V. Pesti Barnabás utca 1.

Kö, Tö

2006. október 25. és december 4. között szondázó feltárást végeztünk az egykori ELTE Bölcsészettudományi Kar, jelenleg a Piarista Rendház udvarában.

1914–1917 között, az egykori Piarista Rendház építése alatt, az épület udvarának Ny-i végén fürdő maradványai kerültek elő. Kuzsinszky Bálint, Finály Gábor és Éber László a fürdő építési idejét török korinak határozta meg. Nagy Lajos a leírások alapján a Contra Aquincum tábori fürdőjének tartotta az 1940-es években.

A régészeti kutatás során feltártuk az 1914–1917 között kiásott, majd visszatöltött épület maradványait. Megállapítottuk, hogy a hypocaustumos fűtőrendszerű, vörös terrazzopadlójú fürdő török kori.

Az épülettől K-re kemence, továbbá favázás építmény maradványai (cölöplyukak) kerültek elő. A leletanyag középkori és török kori kerámiatöredék, állatcsont és kevés fém volt. A szondázó feltárás során – 280 cm mélységig – római rétegek egyelőre nem mutatkoztak.

BESZÉDES JÓZSEF – ZÁDOR JUDIT

69. Budapest, XI. Beregszász utca–

Rodostó utca–Nagyszében utca–Névtelen utca

U

2006. február 27. és március 28. között próbaszondázást végeztem az egykori Kinizsi-laktanya területén. A terület hat nagyobb építési szektorából kettőt vizsgáltunk összesen három szondával. A terület ÉK-i szektorában két 6×25 m-es kutatóárkot nyitottunk. A K-Ny-i irányban nyitott I. szonda teljes felületében vastag újkori feltöltés alatt egy vékony sötétbarna humuszos réteget találtunk. Alatta egy max. 0,1–0,15 m vastag kavicsos, apró köves réteget, amely természetes hordalék lehetett. Ez alatt elértünk egy nagyon sötét agyagos termett talajréteget, amelyből számos kerámiatöredék és apró patics került elől. A rétegben előkerült kerámia a neolitikus korból, a dunántúli vonaldíszes kerámia kultúra idejéből származ-